

BALUL SOCIETĂȚII „OBOLUL“

Sâmbătă 1 Februarie a avut loc în saloanele Băilor Eforiei, Balul Societății de bine-facere „Obolul“.

Saloanele erau splendid decorate și iluminate à giorno. Asemenea scena era transformată într-o grădină în mijlocul căreia curgea o cataractă.

La ora 11 muzica militară anunță sosirea AA. LL. RR. Principele Ferdinand și Principesa Maria, însoțiți de curtea Princiară, cari au bine-voit a onora balul cu prezența Lor.

La acest bal a asistat totă elita bucuresteană.

Din numerosul și alesul public am recunoscut pe:

D-na Ch. Pherekyde. d. general Lahovary, d. și d-na Tache Ionescu, d. și d-na N. Cerckez. d. și d-na Hernia, d. și d-na G. Porumbaru, d-na Brăescu, d. și d-mna P. Misir, d. Polyzu, d. și d-na Piantini, d-na Vlădoianu. d. loc. și d-na Miclescu, d-na Prodan, d. colonel Joan, d. și d-na Al. Hagi-Pandele. d. și d-na Dobriceanu, d. și d-na C. Olănescu, d. și d-na Brătianu, d. loc, și d-na Nicolescu, d. Orăscu, d. jud. și d-na Mumuiianu, d-na Aurelian, și d-na Pilidy, d-na Filitis d. și d-na Haret, d. căp. și d-na Durma, d. Dr și d-na Zigura, d. general Rioșeanu, d. loc. și d-na Slăniceanu, d. și d-na Cămărășescu, d. și d-na Mavrachy, d. Dr și d-na Tulbure. d. și d-na Butculescu, d. și d-na A. Ghika, d-na Zoe Lahovary, d-na Halfon, d-na Crisoveloni, d-na Mandrea, d-na Leonte, d-na Mille, d-na general Crutzescu, d-na Corbescu, d-na Cârlova, d. loc. și d-na Bacaloglu, d. și d-na Lily Cerckez, d-na Marian, d. și d-na Solacoglu, d. și d-na Boiarolu d. și d-na Nicu Filipescu, d. și d-na Prodan, d-nii Demetrescu, Christu, Miulescu, Rioșeanu, Adalbert de Hussar, Martinian, etc.

Buchetul de domnișore era compus din d-rele: Lahovary, Brăescu, Polyzu, Vlădoian, Prodan, Joan, Orăscu, Aurelian, Rioșeanu, Leonida, surorile Henry. Halfon, Crisoveloni, Leonte, Mille Crutzescu, Martinian, Teclu, Corbescu, Cârlova, Marian, Bădulescu, Arion, Leonida, Darvary, Eftimiu. Adjukevicî Economu etc.

M. Art.

CUGETARI

În toate artele, rafinarea e cel din urmă cuvânt al progresului și cel d'antîi al decadenței.

G. M. Valtour

Artistul strimbă din nas când m'amestec în tehnica meșteșugului său, dar dacă m'amestecă când e vorba de ideal, m'amestecă el însuși.

Diderot

A se crede că se reînnoiește arta aducând-o iar la leagănul său, e a uita că copilăria artei nu e de cât arta copilăriei.

G. M. Valtour

E în tot-d'auna o parte enormă a meșteșugului: un excelent amator de pictură face în tot-d'a-una pe un foarte prost pictor-amator.

Acelaj

THEATRU LYRIC

OTHELLO DE VERDI

Săptămâna această trupa de Operă Italiană de sub conducerea d-lui Gonzales a dat la Teatru Lyric, în afară de *Trovatore* și *Ernani* cari s'au reluat, și opera *Othello* de Verdi, cu care n'a prea nimerit-o.

Se scie că față cu cele-l-alte

opere ale ilustrului compositor italian Verdi, opera *Othello* este foarte grea și cere pe lângă o montare mai serioasă și un studiu mai amănunțit, fără de care tot farmecul acestei opere, dispăre.

Despre această operă s'a dis cu drept cuvânt că e „Verdi perfecționat înfrățit cu Wagner indulsit“.

Ținând seamă de dificultățile scenice și de cerințele de studiere serioasă, nici nu era de așteptat ca trupa italiană „Gonzales“ în împrejurările în care se găsește să potă face mai mult de cât o copie slabă a operei *Othello*.

Cum se simte de lesne și de repede influența lipsei de aprofundare și de identificare a unei opere!...

Dacă n'am fi audiat *Trovatore* și *Ernani* cu această trupă și dacă ne-am fi făcut idee despre ea numai după rezultatele obținute cu *Othello*, apoi nu am putea avea nici o iluzie.

Nici nu mă'ncerc să dau detaliu, nici să vorbesc amănunțit despre fie-care'n parte. Consider s'era de Marți cu *Othello* ca... neavenită, căci de sigur s'ar fi obținut alt rezultat dacă se mai întârziea cu represintarea acestei opere până se sciau de către toți toate părțile perfect.

Graba, strică tréba... și ne face să regretăm momentele frumoase din serile trecute.

Ernani

ARTISTE LYRICE

MARIA HERESCU

Sora simpaticului șef al Gărei de Nord, s'a născut în Bucuresci.

Primele studii de canto le-a primit de la maestrul Gh. Ștefănescu. După ce a dat mai multe concerte în țară a plecat la Milano, unde s'a perfecționat cu maestrul Leonii, profesor la Conservatorul Verdi, și cu celebra artistă Emma Dotti. La 31 Ianuarie 1899 a debutat la Teatrul din Ivrea în rolul Paolina din opera *Polinto* de Donizetti obținând un succes desăvârșit. În urmă a cântat *Trovatore*, *Polinto* și *Ernani* la teatrul din Savona. În anul 1900 s'a reîntors în țară și a fost angajată la Teatrul Național din Bucuresci, pe care a trebuit să'l părăsească repede din cauza intrigilor de culise și absolutismului d-lui Wachman, nefastul director al operei române de atunci.

După o serie fericită de concerte, date în principalele orașe din țară, plecă din nou în Italia; cântă cu un succes strălucit la concertul venețian din Iunie 1900, cu ocazia sărbătorii *Redentore*, — apoi, în urma unui concurs, se înscrie la conservatorul Verdi din Milano, unde a studiat compozițiunea și armonia cu profesorul Torriani. În acelaș timp cântă cu succese crescând la numeroase concerte de bine-facere și la comemorația Verdiană din Ianuarie 1902. În toamna anului trecut, după obținerea licenței de la conservator, a fost angajată la teatrul „Pacini“ din Viareggio, iar în Ianuarie a. c. a cântat rolul Elvira din *Ernani* în 4 reprezentațiuni extra-ordinare la teatrul „Cavour“ din Lodi.

Actualmente e în tratative cu impresariul american Barnabei spre a cânta operile: *Lucreția Borgia*, *Africana* și *Gioconda*, în stagiunea Aprilie-Septembrie, la marea operă din Buenos-Aires.

Iată ce scrie presa musicală italiană despre distinsa noastră compatriotă:

«La signora Herescu ha una voce limpida, dal timbro argentino, dal estensione ampia. Ella canta meravigliosamente, con molto sentimento e desta sempre entusiasmo generale».

Gang.

VARIETAȚI

O vioră a lui Beethoven. — De cât-va timp un negustor bogat din Londra, Eduard Kunvald, a devenit posesorul unui obiect foarte prețios, o vioră care a aparținut lui Beethoven. Această vioră își are istoria ei. Celebrul compositor, cu puțin mai înainte de a muri o dase amicului său intim Carl Holz. După mórtea acestuia, vèduva lui o vîndu actualului posesor, într'o cutie de brad pecetluită.

Înainte de a se deschide cutia, d. Kunvald o depuse la sosirea sa în Londra, la lordul Carnarford și spre a o deschide. invită pe Ioachim. Viora pòrtă inițiala B săpată cu un bricég. În cutie se găsi o scrisóre a d-nei Holz și un portret al lui Beethoven, cu această inscripție: „D-lui Holz de la amicului său Beethoven“. După ce s'a constatat ast-fel autenticitatea acestui instrument, Ioachim a cântat pe ea și i-a găsit calități excepționale.

PETRU RAREȘ

și

NINI

Prin întâmplare, dîlele astea mi-a cădut în mână libretul operei comice *Nini* a d-lui Ionescu-Zane și a cărei muzică e lucrată de maestru-violoncelist C. Demetrescu.

Citind libretul și prefața acestei operei comice, care s'a jucat pe scena Teatrului nostru Național la 20 Februarie 1898, am rămas înmărmurit de cabala înscenată primei încercări a unor Români de a da o operă românească și m'am întrebat dacă nu cum-va trăim în țara Zulusilor.

Cunoscînd peripețiile și misiunile ce au întâmpinat acești autori pentru a-și vedea represintată opera și ținînd seamă de reușita celor invidioși cari au lucrat ca s'o înmorminteze cu orî-ce pret, ne vom explica pentru ce apròpe nimeni la noi nu se mai încercă să-și pèrdă vremea spre a lucra opere.

În adevăr nimeni nu s'a interesat de punerea ei în scenă; nimeni de montarea ei, nimeni de repetițiile ei. De mare silă s'a admis pe scenă. Numai entuziasmul cu care câte-va ziare au scris asupra acestei opere, a silit direcțiunea să admită în repertoriul operelor și pe „Nini“. Odată admisă, numai artiștii și cu autorii, s'au silit pe cât au putut să monteze și să pună în scenă această operă. Cum însă montarea și punerea în scenă a unei premiere cer multe cunoscințe tehnice scenare și decorative, misiune convenabilă unui maestru regisor și director de scenă, montarea și punerea în scenă a operei „Nini“ a fost detestabilă.

„Să citez un fapt: În actul al III-a, în primul libret, scena se petrecea la Caldărușani. Care nu a fost surprisă publicului și a autorilor, când au vèdut pe scenă în tabloul respectiv, nisce munți plini de păduri, cari își înalță creștile până în slava cerurilor!...“

«Apoi tot în actul al 3-lea, în patru persoane travestite în călugări; ei bine, costumele călugăresci în cari aceste persoane au venit îmbrăcate pe scenă în fața publicului erau o rușine pentru prima scenă a teatrului nostru; se vedeau cărpiturile și soiul pe ele; mai ales nenorocitele de culione erau într'un hal de plâns».

«De felul acestor două cazuri, au mai fost multe la reprezentația operei „Nini“ din anul 1898.

Cu chiù—cu vai s'au făcut repetițiunile și s'a învățat «Nini».

„Se represintă în sfârșit, la 20 Februarie 1898; cortina se ridică d'abia la orele 9 și se începe reprezentațiunea. Teatrul gemea de lume; inima fie-cărui spectator schinteia de emoțiune, la acordurile dulci și armonioase ale strunei românești; primul cor destă-téză pe auditor; primul sol al tenorului este primit cu salve de aplause. Când să cânte soprana, cu câtă strângere de inimă, nu s'a audiat de public, regretabila scuză că d-na Brezeanu cere indulgența publicului, fiind indispusă de a cânta. Și vă închipuiți, să se întâmple o asemenea surprisă, la prima reprezentațiune a unei opere, nevèdută și neaudită până atunci de nimeni.

Datoria unei direcțiuni patriotice și consciincioase, era să pof-